

Ratolesť

ČÍSLO 3

ROČNÍK XI.

OKTÓBER 2019

MILÍ OBYVATELIA A NÁVŠTEVNÍCI VYSOKÝCH TATIER!

Opäť prichádza obdobie čoraz dlhších jesenných večerov. Príbytky rozvoniavajú vareným vínom, horúcim medovým čajom či pečenými gaštanmi. Veľmi sa tešíme, že v tomto dušičkovo-predvianočnom čase je vašim spoločníkom aj náš farský časopis. Na jeho stránkach sme sa vám aj tentokrát snažili priblížiť aktivity v tatranskej farnosti za posledných pár mesiacov. A že ich nebolo málo!

Počas poslednej septembrovej soboty v Tatranskej Lomnici 160 bežcov „vybehalo“ viac ako 40-tisíc porcií jedla pre deti

SUMÁR DIANIA

» Sväté omše na horách

Dňa 15. 6. 2019 začala vo Vysokých Tatrách letná turistická sezóna, ktorá je neodmysliteľne spojená s otvorením turistických chodníkov. V tento deň naša farnosť zorganizovala túru na Zbojnícku chatu vo Veľkej Studenej doline, kde o 14.00 bola slúžená svätá omša s úmyslom, aby každý náš krok a každý pohyb v živote, ale i na horách, bol sprevádzaný Božou prítomnosťou a ochranou. Ďalšia „horská“ svätá omša bola 10. 8. 2019 na Chate pod Rysmi, potom 21. 9. 2019 na Jahňacom štíte a s letnou sezónou sme sa rozlúčili svätou omšou slúženou 12. 10. 2019 na chate Plesnivec.

» Pietna spomienka

Pri príležitosti 40. výročia havárie vrtuľníka v Mlynickej doline sa na mieste jeho pádu konala 25. 6. 2019 spomienka

žijúce v extrémnej chudobe na historicky prvom charitatívnom behu medzinárodného projektu Mary's Meals na Slovensku.

„Každý bežec svojim štartovným uhradil 100% nákladov na školské stravovanie jedného dieťaťa počas celého školského roka. Dostať jedlo každý deň a mať možnosť chodiť do školy je pre naše deti samozrejmosťou. Týmto behom sme chceli pomôcť tým, ktorí také šťastie nemajú“, vysvetlil Viktor Porubský, jeden z organizátorov behu. Spolu s dodatočnými príspevkami do pokladničky sa podarilo zabezpečiť jedlo pre 196 detí na celý školský rok. Viac o „zákulisi“ tohto vydareného podujatia sa dočítate v príspevku v príspevku o behu Mary's Meals, ktorý tiež nájdete na stránkach Ratolesti.

Vrávi sa, že život je zmena. V našej farnosti sme privítali nového pána kaplána Pavla Garbiara. Zároveň sme sa rozlúčili s pánom kaplánom Lukášom Stolárikom. Zaujímá vás, čo odkazujú svojim farníkom? Aj o tom je najčerstvejšie vydanie Ratolesti, ktorú práve držíte v rukách.

Vďaka našim redakčným spolupracovníkom sa okrem iného dozvieme aj o aktivitách tatranskej mládeže, cyklopúti do Levoče, ale objavíme tiež africké pútne miesto Kibeho v Rwande.

Príjemné čítanie a požehnaný čas vám praje

Martin Mistrík a redakčný tím

za účasti Mons. Františka Rábeka, ordinára Ordinariátu ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky.

» Božie Telo

V tomto roku sviatok Najsvätejšieho Kristovoho Tela a Krvi pripadol na štvrtok 20. júna. Procesie sa konali v Smokovci a v Tatranskej Lomnici.

» Netradičné agapé s mládežou

Poslednou mládežníckou svätou omšou v tomto školskom roku sme sa rozlúčili s pravidelnými mládežníckymi stretnutiami, ktoré bývajú každý piatok. Keďže sme strávili veľa spoločného času pred Pánom aj spolu navzájom, rozhodli sme sa, že poslednýkrát to musí byť niečo špeciálne. Po svätej omši sme sa vybrali k našim farníkom, ktorí vlastnia Trio caffè, aby sme si vo výbornej atmosfére vychutnali ich úžasné palacinky.

» Rozlúčka so školským rokom

Poslednú svätú omšu pre deti pred prázdninami sme mali vo štvrtok 27. 6. 2019 sprevádzanú špeciálnym programom v znamení garden party. Najprv sme si spoločne opiekli špekačky a marshmallows. Potom sme pri hudbe skvelého diskdžokeja Maja pokračovali v tancovaní. Vďaka detskému tímu a mládeži sme mohli liezť na lezeckú stenu, hrať zaujímavé hry a súťažiť.

» Odpust v Novom Smokovci a Deň farnosti

Už siedmy Deň farnosti sa konal po odpustovej slávnosti v sobotu 29. 6. 2019 v Novom Smokovci. Viac na str. 4.

» Muzikál Radosť je voľba

Jedným zo sprievodných programov dňa farnosti, ktorý sa každoročne organizuje na odpustovú slávnosť svätého Petra a Pavla, bol benefičný muzikál s názvom Radosť je voľba. Viac na str. 4.

» Doby Tatry

Partia mladých ľudí sa rozhodla, že sa počas leta zapojí do výzvy „Doby Tatry“. Viac na str. 5.

» Koncert zboru z Wroclawi

V utorok 2. 7. 2019 o 18.00, v rámci Medzinárodného festivalu mládežníckych orchestrov a zborov Šengenský poludník, vystúpil v kostole v Novom Smokovci akademický spevácky zbor Politechnickej univerzity Wroclaw z Poľska. Umelecká vedúca a dirigentka Malgorzata Sapiecha-Muziol využila nezvyčajnú architektúru nášho kostola, a tak sa zbor počas koncertu premiestňoval po celom kostole.

» Stretnutie farskej rodiny

45. narodeniny nášho pána farára sme oslávili spoločne 5. 7. 2019. S radosťou sa zapojili všetci, ktorí k oslave chceli prispieť svojim kuchárskym umením alebo koláčom.

» Cyklopúť do Levoče

Aj v tomto roku niektorí naši farníci putovali na odpust do Levoče na bicykloch. Viac na str. 5.

» Púť seniorov

Vo štvrtok 11. 7. 2019 aj z našej farnosti smeroval autobus do Levoče na slávnostnú svätú omšu pri príležitosti XXII. ročníka celoslovenskej púte seniorov Slovenska na Mariánsku horu. Pontifikálnu svätú omšu slúžil a homíliu predniesol J. E. Marek Forgáč, košický pomocný biskup. Spieval zbor z farnosti Kráľovnej Pokoja sídlisko III. Prešov.

» Spomienka na Jána Pavla II.

Každoročná spomienka na Jána Pavla II. na Sliezskom dome sa tohto roku uskutočnila slávením svätej omše v nedeľu 14. 7. 2019. Hlavným celebrantom bol vdp. Michal Regec.

» Púť k hrobu Božieho sluhu biskupa Jána Vojaššáka

V sobotu 3. 8. 2019 sa niektorí z našej farnosti zúčastnili v Zákamennom na Orave pamätného dňa smrti Božieho sluhu biskupa Jána Vojaššáka. Svätú omšu celebraval J. E. Jozef kardinál Tomko.

» Denné letné tábory pre deti

Denné letné tábory sa uskutočnili v dňoch 5. – 9. 8. 2019 pre deti vo veku 3 – 7 rokov a od stredy 14. do piatku 16. 8. 2019 pre deti vo veku 8 – 14 rokov. Viac na str. 12.

» Mládež v Chorvátsku

Aj toto leto sa naša mládež vydala za oddychom i duchovným pookriatím k moru. Viac na str. 9.

» Odpustové slávnosti

Odpustovú slávnosť sviatku Nanebovzatia Panny Márie v Tatranskej Lomnici v nedeľu 18. 8. 2019 celebraval Mons. prof. PaedDr. ThDr. Jozef Bielač PhD., ktorý pôsobí na univerzite v Spišskej Kapitule. Po skončení boli všetci pozvaní na agapé pri kostole, ktoré s láskou pripravili veriaci z Tatranskej Lomnice. Odpustovú slávnosť na Štrbskom Plese v sobotu 14. 9. 2019 celebraval Mgr. Marián Pánik, dekan Zákamenského dekanátu, pôsobiaci vo farnosti Babin. V Tatranskej Polianke v nedeľu 15. 9. 2019 pplk. PaedDr. ThLic. Martin Pitko, policajný kaplán a na Vyšných Hágoch v nedeľu 29. 9. 2019 Mgr. Jozef Anderák, vicekancelár biskupského úradu v Spišskej Kapitule.

» Výročie konsekrácie kostola v Starom Smokovci

Ďakovná sv. omša bola slúžená v Starom Smokovci v pondelok 26. 8. 2019 vo výročný deň konsekrácie kostola, ktorá sa konala pred 131 rokmi.

» Krížová cesta za kňazov

V sobotu 14. 9. 2019 – na sviatok Povýšenia svätého Kríža a pred začiatkom 40-dňovej reťaze pôstu a modlitieb za kňazov, sme sa modlili krížovú cestu za kňazov na Kalvárii na Peknej vyhládke.

» Chvály s Jamesom Evansom

Nedeľné večery 7. 7. a 8. 9. v kostole v Starom Smokovci patrili Chválam s Jamesom Evansom.

» Výmena kaplána

Ako blesk z čistého neba prišla správa, že z našej farnosti od 15. septembra 2019 odchádza pán kaplán Lukáš Stolárik do Okoličného, odkiaľ namiesto neho k nám prišiel pán kaplán Pavol Garbiar. Rozhovory s oboma pánmami kaplánmi nájdete na str. 6-7.

» Národný pochod za život

O našej účasti na Národnom pochode za život 22. 9. 2019 v Bratislave sa dočítate na str. 10.

» Beh Mary's Meals

V sobotu 28. 9. 2019 sa v parku v Tatranskej Lomnici uskutočnil charitatívny 8 km beh „Mary's Meals“ určený pre deti žijúce v extrémnej chudobe. Štartovné 15,60 € uhradilo jednému dieťaťu jedlo v škole na celý školský rok. Viac na str. 8.

» Požehnanie knižných búdok

V nedeľu 6. 10. 2019 pri svätej omši v Tatranskej Lomnici boli požehnané knižné búdky. Zaujímavé knihy v týchto búdkach si bude možné požičať a budú k dispozícii po celom území mesta Vysoké Tatry.

» Relikvie blahoslavenej sestry Zdenky

Milosrdné sestry svätého Kríža nám v nedeľu 13. 10. 2019 pri svätej omši o 10.00 v Novom Smokovci priniesli relikvie blahoslavenej sestry Zdenky Schellingovej.

» Stráženie kostola v Starom Smokovci

Počas letnej sezóny, v mesiacoch júl a august, bol kostol v Starom Smokovci otvorený každý deň od 9.00 do 17.00, a to vďaka ochotným ľuďom, ktorí obetovali svoj čas a v kostole pobudli, aby neostal bez dozoru.

Zuzana Bradáčová

ODPUSTOVÁ SLÁVNOSŤ A DEŇ FARNOSTI SA OPĀŤ VYDARILI

Na sviatok sv. Petra a Pavla, v sobotu 29. 6. 2019, sme mali v našej farnosti odpustovú slávnosť a zároveň deň farnosti.

Začali sme svätou omšou o 10.00, ktorú celebroval vdp. ICLic. Peter Majcher, kancelár – riaditeľ biskupského úradu. Poukázal na to, ako svätý Peter a Pavol svojím životom, svojou vierou a oddanosťou Kristovi položili základy nového života – života lásky k blížnemu, odpúšťania, obety, pravdy a spravodlivosti. Položili základy kultúry, rodovej a sociálnej spravodlivosti. Kristus, ktorý ich k tomu povolal, obetoval svoj život, aby Cirkev mohla žiť. Cirkev, kresťanstvo, má úlohu riadiť svet. Teraz je našou úlohou byť Cirkvou a žiť život evanjelia. Svet potrebuje každého jedného z nás – našu vieru, naše svedectvo a správny, zodpovedný život. Deň farnosti, ktorý pokojne môžeme nazvať aj dňom našej veľkej rodiny, pokračoval spoločným obedom – výborným gulášom, ktorý pripravili naši zdatní kuchári za výdatnej pomoci obetavých žien. Chutili aj koláčiky, ktoré s láskou napiekli ochotné gazdinky.

Nasledoval dokumentárny film o biskupovi Vojtaššákovi. Deti zatiaľ vonku šantili pri rôznych hrách. Silu mala spoločná modlitba Korunky k Božiemu milosrdenstvu a Litánií k Božskému Srdcu, ktorú viedol pán kaplán Lukáš pred vyloženou Svätosťou oltárnu.

Potešili, povzbudili, pobavili, ale aj poučili sme sa na muzikáli „Radosť je voľba“, ktorý nacvičili naši mladí pod vedením pána kaplána Dávida. Dobré padla aj kavička pri peknom koncerte Jamesa Evansa. A deti si mohli liezť na lezeckej stene alebo skákať na trampolíne.

Na záver ostáva len skonštatovať, že tohoročný deň farnosti bol opäť lepší, ako ten predchádzajúci. Vďaka každému jednému členovi farskej rodiny, ktorý prispel akoukoľvek pomocou a obetou k tomu, aby náš spoločný sviatok bol pre nás i pre všetkých návštevníkov taký povzbudzujúci.

Terka Kollegová

Radosť je voľba – mladí Tatranci to dobre vedia

Mládež tatranskej farnosti pripravila predstavenie o radosti, inšpirované biblickým príbehom márnotrátneho syna, ktorý odchádza hľadať radosť niekam inam. Pritom opúšťa Otca a zároveň aj zdroj pravej radosti...

Cieľom predstavenia bolo pripomenúť nám všetkým, aby sme zostali tam, kde sme, a aby sme žili radosť tam, kde sa nachádzame. A to vždy v spojení s Otcovou vôľou. Lebo radosť je stav nášho vnútra, nie ponuka vonkajších možností.

Prvotný podnet na vytvorenie muzikálu prišiel od samotnej mládeže počas farskej prezentácie projektu Mary's Meals, ktorý pomáha deťom tretieho sveta zabezpečiť počas školského roku pravidelnú stravu. Táto myšlienka našich mladých tak nadchla, že sa rozhodli zapojiť do benefičného muzikálu, aby pomohli týmto deťom. Predstavenie bolo odohrané vo farskom kostole v Novom Smokovci a v kostole v Spišskom Bystrom. Nateraz naša mládež svojou snahou prispela na toto dielo sumou bežmála 630 eur. V dňoch 13.-15. decembra sa chystáme na Tour de Orava, kedy vystúpime v Krivej, Vavrečke a v Zákamennom.

Svojou námahou pri nácvičkách a samotným muzikálom mladí nezmenili celý svet, ale určite zmenili svet štyridsiatim africkým deťom, za čo im patrí veľká vďaka.

Dávid Sklarčík, kaplán

„Doby Tatry“ na kresťanský spôsob

Ako partia mladých ľudí sme sa rozhodli, že sa počas leta zapojíme do výzvy „Doby Tatry“. Ide o ponuku zdolať šesť dostupných štítov za tri mesiace, pričom registráciou pomôžeme nielen Tatrám, ale aj sebe.

Keďže Kristus má byť centrom každej našej aktivity, dovolili sme si túto výzvu doplniť heslom „Doby Nebo“. Všetky túry sme spájali s duchovným rastom a s vrcholom duchovného života: Eucharistickým Kristom. Keďže do výzvy sa nás zapojilo dvanásť ľudí, bolo náročné zosúladiť vyhovujúci spoločný termín výstupu. Preto sme na niektoré štíty išli ako jedna veľká kopa, na iné zasa v menších skupinkách. Bežmála polovica z nás zvládla všetkých šesť štítov zdolať do konca septembra, kedy výzva oficiálne skončila.

Okrem výhľadov na naše milované hory najkrajšiu časť výstupov tvorili rozhovory, sväte spovede a, samozrejme, svätá omša. Som vďačný za každého, kto sa rozhodol do tejto výzvy zapojiť, lebo tým jasne deklaroval, že túži vyjsť zo svojho komfortu. Zdolať štít v tomto pozemskom živote nám má neustále pripomínať, že sme pozvaní zdolať štíty i v našom duchovnom živote.

Dávid Sklarčík, kaplán

Už niekoľko storočí sa na Mariánskej hore v Levoči schádza množstvo ľudí, aby prišli prosiť našu nebeskú Matku o všetky potrebné milosti, a aby sa čoraz viac zblížili s jej Synom. Ľudia počas púte na Mariánsku horu prichádzajú z rôznych miest a prekonávajú rôzne vzdialenosti.

V našej farnosti býva zvykom, že sa pripájame k zástupom pútnikov netradičnejšie - na bicykloch. Po úvodnom požehnaní pútnikov sa 19 cyklopútnikov v sobotu 6. júla 2019 o 10.00 vybralo smerom do Levoče. Cestu sme zvládli bez problémov

a počasie nám veľmi prialo. Okolo 14.00 sme došli do Levoče, kde nás prichýlila rodina Dubeckých. Pripravila nám úžasné občerstvenie a možnosť oddychu. Následne sme spoločne navštívili Baziliku svätého Jakuba v meste a potom sme pešo vyšli na Mariánsku horu. Čo sa dialo na nej, je nevyzvedateľné a ostáva to v srdci každého jedného z nás. Naspäť domov sme sa vrátili po otvárajúcej slávnostnej svätej omši. Ďalší rok sa chystáme opäť. Nie je to vôbec náročné, takže sa môžeš pridať kľudne aj ty:)

Peter Kukul'

Rozhovor s pánom kaplánom Lukášom

V polovici septembra 2019 došlo v našej farnosti ku kaplánskej výmene. Odchádzajúceho pána kaplána Lukáša Stolárika sme poprosili o zodpovedanie zopár otázok:

» Keď sa obzrieš už trochu s odstupom späť na tvoju kaplánsku v Tatrách, aká bola? Ako by si popísal tie 2 roky aj 2 mesiace?

Bolo to miesto a čas, ktorý vnímam ako veľký Boží dar. Vysoké Tatry sú pre každého Slováka vzácne, určujú akoby našu národnú identitu. Bez nich si Slovensko nevieme predstaviť. To, že som mohol Tatry spoznať oveľa hlbšie, a nemyslím teraz len po stránke turistickej, ale hlavne po stránke ľudskej, pokladám za čosi ohromne vzácne, čo mi už ostane na celý život.

» Naplnili sa tvoje prvotné plány / predstavy o kapláne v Tatrách?

Nemal som dopredu nejaké plány a predstavy. Tatry sú z pastoračného hľadiska veľmi špecifické a nedajú sa podľa mňa porovnať so žiadnou farnosťou. Nie je to ani mestská ani dedinská farnosť. Farníci sú roztrúsení v mnohých osadách, bohoslužobných miest je osem, prichádza sem množstvo návštevníkov - od vitálnych mladých turistov, cez kúpeľných hostí až po vážne chorých v nemocnici na Vyšných Hágoch. Všetci títo túžia po stretnutí s Kristom. Takéto pastoračné spektrum neponúka snáď žiadna farnosť na Slovensku.

» Čo ťa počas tvojej pastorácie v Tatrách najviac prekvapilo?

Kým som neprišiel do Tatier, nemal som ako kňaz intenzívnejšiu skúsenosť s nemocničným prostredím. Keď som začal chodiť do Ústavu pľúcnych chorôb na Vyšných Hágoch, zo začiatku som mal veľký rešpekt. Po krátkom čase som však zistil, aký obrovský význam pre spásu duší má nemocnica. Tam sa cez ťažké diagnózy Boh silno dotýka srdca človeka, niekedy ním priam zatrasie a ľudia si vtedy po rokoch uvedomia dôležitosť viery vo svojom živote a aj pod vplyvom choroby nanovo získajú pravdivý pohľad na skutočné hodnoty. Zároveň je to miesto, kde Boh častokrát dáva poslednú šancu človeku, aby sa k nemu vrátil. Keď som mohol byť pri tom, zažíval som bezprostredný dotyk Božieho milosrdenstva a Božej prozreteľnosti. V tých chvíľach som sa najviac cítil ako kňaz.

» Stihol si popri kňazskej službe aj nejaké výlety a túry do Tatier?

Bol som v Tatrách neraz aj v minulosti. Určite som však počas uplynulých dvoch rokov pochodil v Tatrách viac ako kedykoľvek predtým a som tomu veľmi rád. Zostali mi však ešte niektoré miesta a štíty, na ktoré som plánoval vyjsť, ale už som nestihol. Mám však o to väčší dôvod nájsť si niekedy čas a vrátiť sa.

» S akými pocitmi si od nás odchádzal?

Myslel som si, že z druhej farnosti sa už bude odchádzať ľahšie, ale keď vám ľudia prirastú k srdcu, lúčenie je vždy smutné. Oblúbil som si Tatrancov a pri odchode som si uvedomil, že to bolo vzájomné. Preto som aj pri rozlúčke povedal, že ľudia, ktorí tu žijú, vošli do môjho srdca a odtiaľ ich nie je možné odstrániť.

» Je niečo čo by si chcel odkázať tvojim tatranským farníkom?

Farníkom - Tatrancom by som odkázal, aby prežívali svoju vieru naplno a aby ju hlavne odovzdávali ďalej svojim deťom. Toto som niekedy vnímal ako deficit, že viera už nie je v rodine na prvom mieste, že tam dávame pred ňu školu, prácu, rôzne krúžky, aktivity. Ak deti nebudú vidieť v rodine, že vzťah s Kristom prevyšuje všetko ostatné, nevytvoria si s ním opravdivý, živý vzťah. K tomu by mala patriť každodenná spoločná modlitba, ktorá zároveň dáva rodine silu prekonať všetky ťažkosti. Chcem sa zo srdca poďakovať tým, ktorí to robia a ešte viac aj tým, ktorí pamätajú na nás kňazov. Ja za seba môžem povedať, že niet dňa kedy by som si nespomenul na tých, ku ktorým som bol ako kňaz poslaný. Ako povedal sv. Ján Zlatoústý: Kdekoľvek ma Boh bude chcieť mať, budem mu vzdávať vďaky. A tak kde som ja, tam ste aj vy. Miestom sme vzdialení, ale láska nás spája.

Peter Dziak

NOVÝ ROBOTNÍK V TATRANSKEJ PÁNOVEJ VINICI

K Sklarčíkovi pribudol Garbiar, ktorý vystriedal Stolárika. Nie, toto nie je rozprávka o troch remeselníkoch. Také je v súčasnosti „kaplánske“ personálne obsadenie tatranskej fary. Predstavujeme pátra Pavla Garbiara – nového tatranského kaplána.

» Pán kaplán, vitajte v Tatrách. Povedzte nám, prosím, niečo o sebe.

Ďakujem za privítanie. Pochádzam z Liesku. Narodil som sa 10. apríla 1981 v Dolnom Kubíne. Mám dve staršie a jednu mladšiu sestru. Po skončení lieseckej základnej školy prišla na rad hotelová akadémia v Námestove. Hneď po maturite som nastúpil do spišského Seminára biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskom Podhradí. Po šesťročnom teologickom štúdiu som bol vysvätený za kňaza 21. júna 2008.

» Cesty ku kňazstvu bývajú rozličné. Aká bola tá vaša?

Boh povoláva človeka rôznym spôsobom a len On určuje čas, kedy si rezervuje jeho srdce. Na povolanie je potrebné pozeráť v duchu Ježišových slov: „Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil Vás“. Ja som sa od detstva pohyboval okolo oltára a viera i kontakt s kňazom boli neodmysliteľnou súčasťou môjho života. Vtedy sa postupne formovalo aj moje povolanie.

» Kam viedli po vysviacke vaše kroky?

Mojím prvým pôsobiskom bola farnosť Kežmarok, kde som bol tri roky. Následne ma otec biskup poslal za kaplána do Spišskej Novej Vsi, kde som tiež pôsobil tri roky. Neskôr nasledoval rok na Spišskej Kapitule a ďalšie tri v Ružomberku. Napokon rok v Námestove a dva mesiace vo farnosti Okoličné. Teraz som prišiel „dýchať čerstvý vzduch“ do Vysokých Tatier:)

» Aké bude vaše hlavné pole pôsobnosti? Mimochodom, počas vašich kázni som si všimol (a celkom sa mi to páčilo:), že sa snažíte aktívne komunikovať s veriacimi a kladiete im otázky, na ktoré chcete poznať odpovede. Je takáto komunikácia pre Vás charakteristická?

Medzi moje obľúbené pastoračné záujmy patrí najmä mládež a starostlivosť o manželstvá a rodiny, ale rád sa venujem všetkým ľuďom, ktorí to chcú a potrebujú. Rád s ľuďmi komunikujem a snažím sa aj o komunikáciu s nimi cez homíliu. Veľmi ma teší, keď cítim od ľudí odozvu, teda že vnímajú a majú otvorené srdcia (nebojte sa, zvyknete si:).

» Čo odkázate svojim novým farníkom a návštevníkom Tatier?

Zvykol som si u vás veľmi rýchlo a teším sa na ďalšie výzvy... Preto som študoval, aby som bol ľuďom nablízku a spolu sme kráčali do Božieho kráľovstva. Byť jednoduchým a dobrým kňazom je pre mňa podstatné a úplne postačujúce. Zlato a striebro nemám, ale čo mám je moje srdce a to vám chcem všetkým darovať. Milujte Boha a jeho Cirkev. Vždy hľadajte pravdu. Svedčte svojím životom o Kristovi aj napriek nedokonalostiam a chybám nás kňazov. Nikdy sa nenechávajte znechutiť, pretože Ježiš-jedine Ježiš-je svetlom nášho života.

Martin Mistrík

„CHARITATÍVNY BEH MARY'S MEALS“

V Tatrách vybehali vyše 40 tisíc porcií jedla pre chudobné deti vo svete

V sobotu 28. septembra 2019 v Tatranskej Lomnici 160 bežcov vybehalo viac ako 40 tisíc porcií jedla pre deti žijúce v extrémnej chudobe na historicky prvom charitatívnom behu medzinárodného projektu Mary's Meals na Slovensku.

„Každý bežec svojím štartovným 15,60 EUR uhradil 100% nákladov na školské stravovanie jedného dieťaťa počas celého školského roka. Dostať jedlo každý deň a mať možnosť chodiť do školy je pre naše deti samozrejmosťou-dnešným behom sme

chceli pomôcť tým, ktorí také šťastie nemajú“, hovorí jeden z organizátorov behu Viktor Porubský. „Keďže jedna porcia jedla pre deti podávaná Mary's Meals stojí len 7 centov, bežci dnes svojím štartovným a dodatočnými príspevkami do pokladničky spolu v celkovej výške viac ako 3.000 EUR zabezpečili jedlo pre 196 detí na celý školský rok. To predstavuje až neuveriteľných 43 tisíc porcií jedla“, dodáva.

Charitatívny projekt Mary's Meals pomáha posilať chudobné deti do školy tam, kde im chudoba a hlad bránia v prístupe k vzdelaniu. Projekt podporený pápežom Františkom

či ocenený anglickou kráľovnou Alžbetou II. sýti už 1,5 milióna detí v 18 krajinách sveta (vrátane Južného Sudánu, Haiti, Indie, Malawi, Kene či Kambodže). „Viac ako 80 tisíc miestnych dobrovoľníkov tam varí deťom z lokálnych surovín jedno výživné jedlo denne priamo v ich škole, aby nemuseli od mala pracovať alebo žobrať“, vysvetľuje ďalej Porubský. Mary's Meals je založené na rešpekte a spája ľudí všetkých vierovyznaní i ateistov.

K podpore projektu sa pridali aj bežci v Tatranskej Lomnici, ktorí si po behu mohli vychutnať koncert speváčky a hudobníčky Jany Andevskej, nominovanej na prestížne ocenenie Grammy. „Dobrá energia z ľudí naokolo, krásna príroda, skvelá hudba, ale

hlavne radosť z dobrého skutku – to ma hnalo dopredu“, opísal svoje pocity v cieľi účastník behu Tomáš.

Celý výťažok z tatranskej akcie poputuje na financovanie projektu Mary's Meals. Ako vysvetlil Porubský, „...v Mary's Meals Slovensko robíme všetko ako dobrovoľníci, takže zo zbierky u nás neostáva ani cent, to platí pre všetky naše akcie a celú verejnú zbierku, ktorou ľudia na Slovensku môžu podporiť charitatívny projekt Mary's Meals“. Viac informácií o projekte a o rôznych formách pomoci je možné nájsť na www.marysmeals.sk.

MARY'S MEALS SLOVENSKO, občianske združenie

Tých skvelých deväť dní pri mori sa dá len ťažko opísať...

Keďže neviem ako začať, tak začnem piatkom 16. augusta, čo bol deň, kedy sme odchádzali do Chorvátska:) Vtedy mi čas išiel tak pomaly, ako ešte nikdy. Štrnásť hodina odbila, a my sme už všetci čakali na autobus. Tešila som sa ako malé dieťa, ktoré dostane novú hračku.

Aká bola cesta autobusom? Fúú, ťažko povedať. Užili sme si veľa srandy a zábavy, no osemnásť hodín v autobuse bolo veľmi veľa. Ale nakoniec okolo pol deviatej ráno sme sa dostali do mesta Tribunj, čo bol náš cieľ.

Nebudem tu písať všetko čo sme zažili, kde sme boli a čo sme robili, pretože by to nebolo na pár riadkov alebo strán, ale možno aj na celú knihu. Preto to skúsím zhrnúť a napísať svoj pohľad.

Chorvátsko ponúklo pre mňa deväť najlepších dní, ktoré som mohla počas tohto leta zažiť. Boli sme tam úžasná partia, ktorú môžem skôr nazvať rodinou. To, čo sme tam spolu zažili bolo niečo, čo si budem pamätať ešte veľmi dlho. Upevnili sme vzťahy nielen medzi sebou, ale aj s Pánom. Možno sme si to tam niektorí ani neuvedomovali, ako veľmi na nás pôsobil.

Veľa ľudí prekrúvalo očami a pýtali sa ma, prečo tam idem, keď som im povedala, že idem do Chorvátska s mladými a s našim kaplánom. Veď tam budem mať len kostol, omšu, modlenie a tak ďalej... Oni pritom ani netušili, čo všetko sa za tým skrýva. Kopec srandy a zábavy, rozprávania, poznávanie seba a ľudí okolo. To, čom som zažila tam, by som nevymenila za žiadnych iných deväť dní. Som veľmi rada, že som mohla zažiť také nádherné dni a chvíle s priateľmi, ako napríklad potápanie sa pri ostrove, modlitby a Korunku Božieho milosrdenstva na nafukovačkách či vodnom bicykli. Večerné prechádzky do Vodice alebo, ako by povedal jeden z nás, do Vodeníc, či dlhé rozprávania do neskorej noci.

Ďakujem každému, kto tam bol a urobil ten čas lepším. Zbehlo to ako voda a ja doteraz neviem nájsť slová, ktoré by Chorvátsko dokonale vystihli. Môžem povedať len jedno veľké ďakujem.

Alexandra Schickerleová

Tatranská stopa na Národnom pochode za život

Biskupi Slovenska vyjadrili pastierskym listom jasné a nemenné učenie katolíckej cirkvi k téme život. Čítal sa vo všetkých kostoloch na Slovensku a končil srdečným pozvaním každého na Pochod za život. Naša farnosť, ako aj okolité farnosti, prijala pozvanie na Národný pochod za život, ktorý sa konal v Bratislave 22. 9. 2019.

Ráno o pol piatej sme odchádzali z Tatier s jasným cieľom: povedať životu ÁNO. O 10.00 sme sa zúčastnili slávnostnej svätej omše v Inchebe, ktorú celebroidal bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský so slovenskými biskupmi a mnohými kňazmi z celého Slovenska. Po svätej omši sme sa presunuli na Námestie slobody, kde prebiehal sprievodný program, a čakali sme na začiatok samotného pochodu.

Atmosféra gradovala. Všade bolo plno ľudí a pozitívna energia. To bolo citelné na každom kroku. Mali sme možnosť byť súčasťou päťdesiatistícovej masy. Odvážil by som si nazvať tento pochod ako putovanie mladých a rodín. Bolo krásne, že práve oni majú jasný postoj a nádherné smerovanie života. Ako zvlášť dôležité som vnímal, že na pochode boli mladší a starší muži. Toto je veľmi dôležitá skutočnosť pre náš národ, keď muž sa nebojí postaviť a podporiť svoju manželku. Prax potvrdzuje, že žena bez opory svojho muža je viac náchylná k nedôslednému rozhodnutiu. Potrebujeme zodpovedných mužov, ktorí svoju zodpovednosť vedú preukázať hlavne pri správe, že žena nosí pod srdcom dieťa.

Po skončení radostného pochodu sme okolo 17.00 nastúpili do autobusu a vybrali sme sa späť do našich krásnych hôr. Ďakujeme všetkým z našej farnosti, ktorí vyjadrili postoj odvahy.

Dávid Sklarčík, kaplán

Pochod za život som vnímal aj ako reprezentáciu nás mladých vo Vysokých Tatrách. Totiž, že nielen ľudia v strednom veku a vyššom, ale že aj my mladí, vieme ísť a hlásať, že sme proti potratom! Cesta do hlavného mesta sa zdala dlhá, ale v autobuse bolo veľmi veľa fantastických ľudí, s ktorými sme sa nielen zabávali, ale aj modlili. Priamo na pochode bola veľmi dobrá „atmosféra“. Bolo skvelé vidieť toľko ľudí pokope, ako hlásajú svoj postoj za život.

Denis Bednár

Čo je pre teba vzácnejšie? Veľa ľudí odpovie, že rodina. Mnohí z nás si vážia aj iné hodnoty: napríklad lásku, zdravie, priateľstvá, domov. Podľa mňa je najväčším darom ŽIVOT, lebo nič z týchto vecí by sme nemali, ak by sme nemali život. Preto som sa zúčastnila Národného pochodu za život. Bola som vyjadriť úctu ku každému životu a radosť z neho.

Anička Majerčáková

Homília Svätého Otca Františka pri slávení vešpier sv. Terézie z Lisieux

V podobenstve, ktoré sme si vypočuli, sa Pán predstavuje ako istý človek, ktorý pred tým, ako odíde, zvoláva sluhov, aby im zveril svoje imanie (porov. Mt 25,14). Boh nám zveril svoje najväčšie dary: náš život, život ostatných a každému mnoho rozličných darov. A tieto dobrá, tieto talenty, nepredstavujú nič, čo treba strážiť v trezore, ale predstavujú povolanie: Pán nás volá, aby sme dali talentom priniesť ovocie so smelosťou a kreativitou. Boh sa nás opýta, či sme sa vrhli do hry, riskujúc, možno aj strácajúc tvár. Tento Mimoriadny misijný mesiac má byť zatrasením, ktoré nás podnieti stať sa aktívnymi v dobre. Nie notármi viery a strážnikmi milosti, ale misionármi.

Misionármi sa stávame tak, že žijeme ako svedkovia: dosvedčujúc životom to, že poznáme Ježiša. To život rozpráva. Svedok je kľúčové slovo, je to slovo, ktoré má rovnaký významový koreň ako mučeník. A mučeníci sú prvými svedkami viery: nie však prostredníctvom slov, ale životom. Vedia, že viera nie je propaganda či prozelytizmus, ale je úctivým darom života. Žijú šíriac pokoj a radosť, milujúc všetkých, aj nepriateľov, z lásky k Ježišovi. A tak my, ktorí sme objavili, že sme synmi nebeského Otca, ako môžeme mlčať o radošti, že sme milovaní, o istote, že sme vždy vzácní v Božích očiach? Je to ohlasovanie, na ktoré čaká mnoho ľudí. A je to naša zodpovednosť. V tomto mesiaci si položíme otázku: ako je to u mňa s vydávaním svedectva?

Na konci podobenstva Pán hovorí „dobrý a verný“ tomu, kto bol podnikavý; naopak slová „zlý a lenivý“ má pre toho sluhu, ktorý bol v defenzíve (porov. v. 21.23.26). Prečo je Boh tak prísny k tomuto sluhovi, ktorý mal strach? Čo zlé vykonal? Jeho zlom bolo to, že nekonal dobro; zhršil zanedbávaním dobrého. Sv. Alberto Hurtado vravieval: „Je dobré nerobiť zlo. Ale je zlé, nerobiť dobro“. Toto je hriech zanedbávania.

A toto môže byť hriechom celého jedného života, pretože život sme prijali nie preto, aby sme ho zakopali pod zem, ale aby sme ho vsadili do hry; nie pre to, aby sme si ho držali, ale aby sme ho darovali. Ten, kto je s Ježišom, vie, že máme len to, čo dávame; že vlastnime len to, čo darujeme. A tajomstvo vlastníctva života spočíva v jeho darovaní. Žiť v zanedbávaní dobra znamená zaprieť naše povolanie: zanedbávanie dobrého je opakom misie.

Hrešíme zanedbávaním (tal. omissione), čiže proti misii (tal. missione), keď namiesto toho, aby sme šíрили radosť, sa uzatvárame do smutného nariekania mysliac si, že nás nikto nemiluje a nikto nám nerozumie. Hrešíme proti misii, keď sa poddávame rezignácii: „Nedokážem to, nie som schopný“. Ako to? Boh ti dal talenty, a ty si myslíš, že si tak biedny, že nemôžeš nikoho obohatiť? Hrešíme proti misii vtedy, keď horekujúc vedíme neustále reči, že všetko ide zle – vo svete, ako aj v Cirkvi. Hrešíme proti misii, keď sme otrokmi strachov, ktoré znehybnujú, a keď sa necháme paralyzovať hláškou, že „vždy sa to robilo takto“. A hrešíme proti

misii, keď žijeme život ako ťarchu, a nie ako dar; keď sme v centre my s našimi námahami, a nie bratia a sestry, ktorí čakajú na to, že budú milovaní.

„Veselého darcu Boh miluje“ (2 Kor 9,7). Miluje vychádzajúcu Cirkev. Nuž, dajme pozor: Ak nevychádza von, nie je Cirkvou. Cirkev je na ceste, Cirkev kráča. Vychádzajúca, misionárska Cirkev, je tá, ktorá nestráca čas nariekaním nad vecami, čo nefungujú, nad veriacimi, ktorých už niet, nad hodnotami istých čias, ktoré sa už pominuli. Je to Cirkev, ktorá nehľadá chránené oázy, aby bola v pokoji; túži jedine po tom, aby bola soľou zeme a kvasom pre svet. Táto Cirkev vie, že toto je jej sila, patriaca Ježišovi: nie spoločenská či inštitucionálna dôležitosť, ale pokorná a nezištná láska.

Dnes vstupujeme do misijného októbra sprevádzaní troma „služobníkmi“, ktorí priniesli veľa ovocia. Cestu nám ukazuje svätá Terézia od Dieťaťa Ježiša, ktorá z modlitby urobila palivo misionárskej činnosti vo svete. Toto je zároveň i mesiac ruženca: koľko sa modlíme za šírenie Evanjelia, za to, aby sme sa obrátili od zanedbávania dobrého k misii? Je tu potom sv. František Xaverský, jeden veľkých misionárov Cirkvi. Aj on nami otriasa: vyjdeme z našich škrapín, budeme schopní zanechať naše pohodlia kvôli Evanjeliu? A je tu ctihodná Pauline Jaricotová, robotníčka, ktorá podporovala misie svojou každodennou prácou: prostredníctvom milodarov, ktoré si odpočítavala z platu, boli to začiatky Pápežských misijných diel. A my, robíme z každého dňa dar na prekonanie rozkolu medzi Evanjeliom a životom? Prosím vás, nežime vieru „zo sakristie“.

Sprevádzajú nás jedna rehoľníčka, jeden kňaz a jedna laička. Hovoriam vám, že nikto nie je vylúčený z misie Cirkvi. Áno, v tomto mesiaci Pán volá aj teba. Volá ťa, otec a matka rodiny; teba, mladý človek, čo sníváš o veľkých veciach; teba, čo pracuješ v závode, v obchode, v banke, v reštaurácii; teba, ktorý si bez práce; teba, ktorý si na nemocničnom lôžku... Pán ťa žiada, aby si sa urobil darom tam, kde si, taký aký si, s tým, kto ti je nablízku; aby si život netrpel, ale aby si ho daroval; aby si nevyplakával nad sebou, ale nechal sa osloviť slzami toho, kto trpí. Odvahu, Pán od teba toľko očakáva. Očakáva aj to, že niekto bude mať odvahu vyraziť, ísť tam, kde najviac chýba nádej a dôstojnosť, tam, kde až príliš veľa ľudí žije ešte stále bez radosti Evanjelia.

Nuž, mám ísť sám od seba? – Nie, takto to nejde. Ak máme predstavu robiť misiu s podnikateľskými organizáciami, s plánmi práce, to nejde. Protagonistom misie je Duch Svätý. On je hlavným aktérom misie. Choď s Duchom Svätým. Choď, Pán ťa nenechá samého; pri vydávaní svedectva odhalíš, že Duch Svätý prišiel pred tebou, aby ti pripravil cestu. Odvahu, bratia a sestry; odvahu, Matka Cirkev: znovuobjav svoju plnosť v radošti z misie!

S MÁRIOU DO NEBA

Takto znel názov dvoch denných farských táborov v letných mesiacoch júl a august pre menšie a staršie deti. Motto tábora bolo: Pod záštitou Panny Márie prekonávame seba, dobrými skutkami dláždime si cestu do neba. V znamení tejto témy sa niesli aj rôzne aktivity-hry, súťaže, tvorivé dielne, výlety. Aj naša táborová hymna patrila Márii. Počas celého tábora nechýbali modlitby.

Aj keď tábor starších bol len trojdňový, bol požehnaný a plný zážitkov. Prvý deň sa decká zoznámili a vlastnoručne si vyrobili farebné batikované tričká. Potom si vypočuli kratšiu prednášku o svedení, po ktorej nasledovalo spoločné spytovanie svedomia a vyznanie hriechov kňazovi. Na chvíľu zavítala medzi nás vzácna návšteva – opäť z benediktínskeho kláštora v Anglicku. Popoludní sme absolvovali Cestu radosti, na ktorej sme pozdravili Pannu Máriu v kaplnke farského kostola, v kostole v Starom Smokovci, v kaplnke nad MsÚ a vysvetlili sme si jednotlivé tajomstvá svätého ruženca. Nechýbala ani farská „grilovačka“, ktorá sa pre nepriaznivé počasie konala vo farskej garáži. Deň sme zavŕšili eRko tancami a odmenou nám boli „farské nanuky“.

Druhý deň nás pred farou čakal autobus, aby nás zaviezol do Bachledovej doliny, odkiaľ sme sa pešo „vyšťverali“ na Chodník korunami stromov preplnený turistami. Odtiaľ sme putovali k našej Mamke do Levoče, kde sme v Bazilike slávil svätú omšu a v exercičnom dome po chutnom obede vyrábali levanduľové vrecúška pre starkých v Leonarde.

Tretí deň sme boli najbližšie k nebu a k Pannu Márii – vyviezli sme sa na Sliezsky dom a odtiaľ stúpali na Kvetnicu nad Veľkým vodopádom, kde sme hľadali a v skupinkách lúštili šifrovačku. Dole sme sa opäť zviezli, aby sme stihli navštíviť Zariadenie pre seniorov v Tatranskej Polianke, kde pán farár odslúžil svätú omšu a ňou sa náš tábor ukončil.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa na príprave a realizácii tábora podieľali, sestričkám z Charity, ktoré sa opäť postarali o naše žalúdky a tiež tým, ktorí sa za nás modlili.

PIATKOVÉ STRETKÁ

Po túžobne očakávaných prázdninách je tu opäť školský rok a s ním aj naše pravidelné piatkové stretká konané na fare po svätej omši za účasti detí. Nadobudli trochu inú formu – stretko začíname po „usalašení sa“ na prestretom červenom koberci pri zhasnutom svetle a zapálenej sviečke krátkou modlitbou a desiátkom ruženca, ktorý nám z orechových škrupiniek vyrobila naša šikulka Agátka. Potom, keďže sme spevavý národ, nasleduje pieseň z nášho bohatého repertoáru za gitarového doprovodu pána kaplána Dávida. Novinkou či skôr príjemným prekvapením je vďaka jeho iniciatíve účasť detí predškolského veku, v dôsledku čoho sme deti museli rozdeliť do dvoch skupín. Mladšie si zobrala pod patronát Katka s Majkou a Darinkou, aby sa mohli do sýtosti vyšantiť počas rôznych hier a o staršie sa stará Agátka a Anička, aby sa navzájom lepšie spoznali, tvorili a duchovne rástli. Dadke ostala úloha inšpirovať deti v kuchyni. Naposledy v nej deti vyrábali perníčky, ktoré ochotné mamičky a ockovia balili. Deti ich potom predávali po svätej omši pred kostolom za účelom zbierky na misie, ktorá poputuje do Rwandy.

S našimi deťmi sme sa, ako aj po iné roky, zapojili do celosvetovej modlitebnej iniciatívy Milión detí sa modlí ruženec a 18. októbra sa po svätej omši modlili Ruženec svetla pre deti za jednotu a pokoj vo svete a tiež za misionárov a nové misijné povolania.

O našich ďalších aktivitách sa dozviete v nasledujúcom čísle Ratolesti a dovtedy Vás prosíme pokračovať v modlitbách za naše deti.

Deti z tímu

Kibeho – miesto, kde sa zeme dotkla Matka slova

Utrpenie je nevyhnutnou cestou k dosiahnutiu neba. To je jedno z hlavných posolstiev, ktoré zanechala v rwandskom Kibeho Nyina Wa Jambo (Matka slova), ako sa Panna Mária predstavila. Ide o jediné Cirkvou uznané mariánske pútnické miesto na africkom kontinente.

Ak by ste na mape Afriky hľadali Rwandu, museli by ste poriadne zaostriť. Krajina je ešte o polovicu menšia ako Slovensko, hoci na jej území býva raz toľko ľudí. Našli by ste ju na východe pod Ugandou, medzi Tanzániou a Demokratickou republikou Kongo. Jej názov sa vám do uší dostal zrejme kvôli brutálnej genocíde spred 25 rokov, vďaka ktorej je neslávne známa po celom svete. A aj o nej hovorila Panna Mária s mladými vizionárkami v dedinke Kibeho, keď sa im od roku 1981 zjavovala.

Alphonsine, Nathalie a Marie-Claire boli mladé študentky cirkevnej strednej školy v Kibeho. Ako prvá videla Pannu Máriu Alphonsine. Predstavila sa ako Matka slova. Neskôr sa zjavenia konali pravidelne v internátnej izbe alebo v priestore pred internátom. K Alphonsine, dnešnej rehoľnej sestre, sa postupne pridali aj ďalšie vizionárky – Nathalie, ktorá žije v dedinke dodnes a venuje sa pútnikom a Marie-Claire, ktorá zahynula počas genocídy. Zjavenia trvali až do roku 1989.

Miestna cirkev v tom čase zostavila dve komisie – teologickú a lekársku. Obe nezávisle od seba skúmali pravdivosť tvrdení. Bežnou praxou bolo napríklad, že vizionárkam počas zjavenia strkali do očí ostré predmety. Dievčatá však ani len nemihli obočím. Na konci skúmania bolo jednoznačne prehlásené, že zjavenia sú pravé a od r. 2001 je Kibeho uznané aj oficiálnym dekrétom.

Nyina Wa Jambo vyzýva svet k tomu, aby sa kajal, kým je na to ešte čas. Zdôrazňuje tiež, že nikto sa do neba nedostane bez utrpenia. Utrpenie je spôsob ako zadostučiniť za hriechy sveta a zároveň ako mať podiel na Ježišovom a Máriinom utrpení za spásu sveta. Do popredia dáva modlitbu – neprestajnú a úprimnú modlitbu srdcom. Svojim deťom predkladá ruženec Sedembolestnej. Ním sa nám chce však ako trpiaca Matka priblížiť a uistiť nás, že našim životným bolestiam a trápeniam z hĺbky svojho srdca rozumie.

Iste sa vám črtá otázka, či sa Panna Mária zjavila ako černoška. Je to však ťažké povedať. Panna Mária sa zjavila ako žena tmavej pleti avšak s „beloškými“ črtami. Hovorí tak o tom, že je Matkou všetkých.

Najpriamejšia cesta, ako sa dostať zo Slovenska do Kibeho je minimálne 12-hodinový let z Viedne do Kigali (hlavné mesto Rwandy) s prestupom v etiópskej Adis Abebe. Po pristátí vás čaká ešte asi 4-hodinová cesta autom. Kibeho vás prekvapí svojou špecifickou atmosférou. Budete prechádzať centrom dediny, ktoré sa však ničím neponáša na centrá dedín a miest u nás. Za ním sa vám otvorí nádherný pohľad na sanktuárium, ktoré bolo postavené priamo na prianie Bikira Marie (Panny Márie). Za sanktuáriom nájdete Kaplnku zjavenia, čo je bývalá internátna izba. A na kopci oproti sa týči Kaplnka večnej adorácie s krásnym oltárom, ktorý zhotovil poľský umelec. Zobrazuje Pannu Máriu s Ježišom (hostiou) v srdci a nádherne sa vyníma najmä po zotmení.

Správou pútnického miesta sú poverení pallotíni, ktorí bývajú v neďalekom kláštore slúžiacom aj ako penzión. Omše sú v Kibeho denne o 6:30 ráno a určite sa ich oplatí navštíviť. O hudobný sprievod sa stará študentský zbor z miestnej školy. Ich viachlasné spevy sprevádza často len bubon, čo dodáva svätým omšiam špecifickú atmosféru. Samotné miesto je obkolesené kopcami a zeleňou, ktorá sa mixuje s červenou farbou prašných ciest. Nenachádzame sa totiž v subsaharskej Afrike, ale blízko pri rovníku, vo výške 2 000 m. n. m. Podnebie je tam svieže, ráno a večer budete potrebovať svetle a dlhé nohavice.

Na mieste neočakávajte davy. Nájdú sa tam však počas veľkých sviatkov, keď do dedinky prídu desaťtisíce pútnikov. Vtedy sú všade – spia v hoteloch, u miestnych, ale aj v stanoch všade dookola. Mimo sviatkov je však v dedinke pokojne, občas natrafíte na skupiny pútnikov z Ugandy, Kene alebo iných okolitých štátov. Belocha tam zazriete len sporadicky a buďte pripravení, že aj vy budete poriadna atrakcia. Keďže donedávna bol správcom sanktuária páter z Poľska, nech vás neprekvapí, ak vás miestni privítajú pozdravom „Dzień dobry“.

Keďže v Kibeho funguje aj Kultúrne centrum sv. Vincenta Pallotti, ktoré spravuje Slovenská katolícka charita, určite tam stretnete aj minimálne dvoch vysmiatych Slovákov či Slovenky, ktorí vás s nadšením privítajú a povodia po okolí. Ak sa im za to odmeníte pravou európskou čokoládou, pravdepodobne vznikne priateľstvo na celý život.

*Zuzana Schaleková
autorka strávila v Kibeho 4 mesiace
ako dobrovoľníčka Slovenskej katolíckej charity*

Alojz Mária Chmeľ

V rímskej Kongregácii pre kauzy svätých začala druhá fáza blahorečenia Božieho sluhu brata Alojza Chmeľa od Ukrižovaného Ježiša. Je Slovákom. Nielen preto by sme mali o ňom vedieť viac.

Brat Alojz Mária Chmeľ od Ukrižovaného Ježiša - vlastným menom Andrej Chmeľ - syn Jána a Agnesy, rodenej Kurpielovej, sa narodil

17. októbra 1913 v Spišskej Starej Vsi ako piaty z ôsmich detí. Po skončení základnej školy v rodnom mestečku odišiel študovať do susedného Poľska na katolícke gymnázium v Nowom Targu. Jeho predstavení s ním boli veľmi spokojní, pretože sa vzorne choval, usilovne študoval a zmaturoval s vyznamenaním.

Mladý Andrej vždy prejavoval hlbokú nábožnosť, pravú spokojnosť a dobrotu srdca. Netúžil po svetských veciach. Mal rád štúdium a samotu. O jeho inklinácii k duchovným veciam svedčí to, že už počas gymnaziálnych štúdií v Nowom Targu mal na stole z dreva zhotovenú lebku, ktorá mu mala pripomínať pomínutelnosť pozemského života.

Vryl som si ňu do svojich dlaní...

Akoby si mladý Andrej uvedomoval tieto slová od ranej mladosti. Z jeho životopisu priam žiari, že chcel plniť Božiu vôľu čo najviac. Pravdepodobne veľa rozmyšľal o živote na tomto svete, keďže si na neustále pripomínanie pomínutelnosti toho všetkého dal na stôl lebku z dreva. Pohľad na lebku človeka zbaví pýchy, povýšenosti, modloslužby k čomukoľvek. Pohľad na ňu pripomenie, že človek je len prach a na prach sa obráti.

V roku 1935 vstúpil Andrej do rehole bosých Augustiniánov v kláštore Najsvätejšej Trojice v českých Lnároch. Po niekoľkých mesiacoch predstavení rozhodli, že v noviciáte bude pokračovať v Ríme. „Bolo vidieť, že svätosť chce dosiahnuť čo najrýchlejšie. Akoby sa obával, že to nestihnú,“ vyhlásil o mladom rehoľníkovi zo Slovenska magister novicov Luigi Torrisi. Naozaj sa ponáhlal. Veľmi sa ponáhlal v ústrety svätosti. Nechcel strácať čas po bočných chodníkoch, ale kráčať čo najrovnejšou, ale najťažšou cestou do neba.

Prijatie mena Mária od Nepoškvrnenej svedčí o tom, že na začiatku cesty bola veľa úcta a oddanosť Panne Márii. No Panna Mária si nás nikdy nenechá pre seba, ale vedie nás k jej Synovi. Aj v živote svätého Alojza to bolo tak. Panna Mária ho viedla ku krížu svojho Syna. Tam spojila ruku svojho

pozemského syna Alojza so svojím Synom na kríži. Jedným z „pozitívnych nedostatkov“ Alojza od Nepoškvrnenej bol nekompromisný dôraz na dodržiavanie rehoľných pravidiel – asi aj preto mu predstavení zverili funkciu prefekta disciplíny. Poslušnosť a disciplína boli majákom pre ostatných spolubratov. To bol chodník, po ktorom kráčať. Ako kráčať po tomto svete jeho Spasiteľ, tak chcel kráčať aj Alojz. Najkratšia cesta na Golgotu bola priama. Alojzova cesta bola tiež taká: cesta plnenia Božej vôle v jeho živote. Aj keď to bola cesta veľkej bolesti a utrpenia.

Pri skladaní jednoduchých slubov v roku 1936 si Alojz od Nepoškvrnenej zmenil meno na Alojz Mária od Ukrižovaného Ježiša. Akoby predvídal výstup na životnú kalváriu, ktorý bol pred ním.

Pretrvávajúce zdravotné problémy vyústili do nekompromisnej diagnózy – rakovina štítnej žľazy s rozsiahlymi metastázami. Nasledujúce mesiace tak strávil na nemocničnom lôžku, kde sa pripravoval na smrť. Tu na všetkých, čo s ním prišli do styku, urobil dojem svätého človeka a vzbudzoval hlbokú úctu, s ktorou ho ešte po mnohých rokoch spomínali bývali spolupacienti a personál tohto ústavu. Ani ošetrojúci lekári, keď zistili celú vážnosť prípadu, nevedeli zakryť svoj údiv nad statočnosťou a vyrovnanosťou, s ktorými tento nábožný rehoľník znášal svoje kruté bolesti.

Spolubratom, ktorí sa ho usilovali potešiť nádejou na uzdravenie, hovorieval: „Radšej sa modlite, aby som vedel túto chorobu s radosťou znášať.“ S tým istým úmyslom často opakoval svoju zvyčajnú strelnú modlitbu: „Jesu, propter te! Pre teba, Ježiš!“

Pokojný a celkom odovzdaný do Božej vôle skončil svoj krátky život 16. augusta 1939 v tej istej nemocnici. Mal 25 rokov.

Bosí augustiniáni vyzdvihli jeho telesné ostatky z hrobu na cintoríne a uložili ich v kostole v Ríme, pri ktorom sídli vedenie Rehole. Na rozdiel od prípadu Františka a Tomáša Munkovcov, ktorí zomreli mučeníckou smrťou, a tak sa v rámci procesu blahorečenia nevyžaduje vykonanie zázraku na ich príhovor, v prípade Andreja Chmeľa sa čaká na presvedčivé indície o zázračných uzdraveniach, ktoré by mohli byť preverené špeciálnym lekárskeym konziliom menovaným Kongregáciou pre kauzy svätých. Aj preto sa o šírenie úcty k tomuto kandidátovi blahorečenia usiluje nielen jeho rehoľa, ale aj komunita Slovákov v Ríme či obyvatelia jeho rodnej diecézy a obce, kde je už po ňom pomenované námestie s pamätníkom a kultúrny dom.

Pane, pokorne ňa prosíme, osláv aj tu na zemi svojho služobníka brata Alojza a udeľ nám na jeho príhovor milosti, o ktoré ňa s dôverou prosíme...

Pavol Garbiar, kaplán

starých Keltov pánom mŕtvych. Magičnosť tejto noci spočívala v tom, že Kelti verili, že sa v nej stiera hranica medzi mŕtvymi a živými a že je možné túto noc s mŕtvymi komunikovať. V túto noc prebiehali bujaré oslavy, zapaľovali sa obrovské ohne, ľudia si dávali masky a prevleky, aby sa chránili proti duchom zomrelých alebo sa snažili týmto noc pomáhať priateľom alebo škodiť nepriateľom. Ohne mali dušiam zosnulých svietiť na cestu do sveta. Za úsvitu boh mŕtvych duše zomrelých odvieďol späť do ríše duchov. Z kresťanského pohľadu ide teda o dávnu prax špiritizmu, ktorý je s kresťanstvom absolútne nezlučiteľný. Pre kresťanov je možné komunikovať s mŕtvymi len v Kristovi, v rámci modlitby a slávenia Eucharistie. Problém teda môže nastať v situácii, kedy sa vďaka ezoterickej módnosti spojí tento sviatok s magickými rituálmi a vyvolávaním duchov zomrelých.

Názov vznikol skrátením anglického „All-Hallows-eve“, teda „Predvečer Všetkých svätých“. Dnes sa väčšinou oslavuje tak, že sa deti obliekajú do strašidelných kostýmov, chodia od domu k domu a koledujú o sladkosti. Sviatok sa slávi väčšinou v anglicky hovoriacich krajinách, prevažne v USA, Kanade, Veľkej Británii, Írsku, Austrálii, Novom Zélande a iných. Dnes sa rozširuje do stále viac krajín. Tradičnými znakmi Halloweenu sú vyrezané tekvice so sviečkou vo vnútri, ďalej čarodejnice, duchovia, čierne mačky, metly, oheň, príšery, kostlivci atď. Typickými farbami

sú čierna a oranžová. Dnes je tento importovaný pohanský sviatok predovšetkým predmetom zábavy a obchodu. Ľudia sú vyzývaní, aby vytvorili halloweensku strašidelnú atmosféru vďaka maskám a strašidelným kostýmom.

Bohužiaľ propagáciou tohto pohanského sviatku sa postupne vytlačila kresťanský sviatok Všetkých svätých, v ktorom jednak prosíme o príhovor našich svätých a uvedomujeme si zmysel a cieľ svojho pozemského života, a tiež Spomienka na všetkých verných zosnulých, kedy sa zúčastňujeme na svätej omši obetovanej za zomrelých, navštevujeme cintoríny a modlíme sa za nich. Je bolestné vidieť ako niekdajšie spoločné chystanie vencov na hroby našich drahých vystriedalo dlabanie tekvice a prezliekanie detí do podivných strašidelných masiek, a tým preberanie pohanského sviatku s pochybným obsahom. Sláviť Halloween ako náboženský sviatok by naozaj bolo hriechne, ale mať tekvicu za oknom určite nie. Otázka je, prečo to robíme. Je dôležité využiť túto príležitosť a vysvetliť deťom skutočný rozdiel medzi sviatkom Všetkých svätých, Pamiatkou zosnulých a Halloweenom, a varovať pred akýmikoľvek pokusmi o vyvolávanie duchov zomrelých alebo zahrávanie si s mágiou, hoci by boli myslené „len“ ako zábava.

Podľa rozhovoru s českým exorcistom Vojtěchom Kodetom spracoval Peter Dziak

Plánované podujatia

9. 11. (SOBOTA) 14:00 HOD. kostol Starý Smokovec
sv. omša za Martina Gavaliera a Martina Galloviča

10. 11. (NEDEĽA) 9:00 HOD. kostol Dolný Smokovec
odpušková slávnosť

16. 11. (SOBOTA) 10:30 HOD.
Spišská Kapitula sv. omša Pamätný deň narodenia Božieho sluhu biskupa Jána Vojtaššáka

17. 11. (NEDEĽA)
3. svetový deň chudobných a 30. výročie nežnej revolúcie

24. 11. (NEDEĽA) 9:00 – 12:00 HOD.
fara Nový Smokovec darovanie krvi

8. 12. (NEDEĽA) 17:00 HOD.
kostol Starý Smokovec odpušková slávnosť

15. 12. (NEDEĽA) 18:00 HOD.
kostol Nový Smokovec koncert slovenského, speváckeho zboru ADOREMUS

RORÁTNE SV. OMŠE:

5. 12. (ŠTVRTOK) A 10. 12. (UTOROK) 6:15 HOD.
kostol Nový Smokovec

4. 12. (STREDA) A 11. 12. (STREDA) 6:15 HOD.
kostol Tatranská Lomnica

AKTIVITY PRE DETI:

Každý piatok o 17:00 hod. (Nový Smokovec) sv. omša pre deti, po nej stretnutie na fare.

6. 12. (PIATOK) 17:00 HOD kostol Nový Smokovec.
Sv. omša za účasti detí a sv. Mikuláša.

AKTIVITY PRE MLADÝCH:

STRETNUTIE NA FARE každý piatok 20:00 hod.

ŠTATISTIKA

jún 2019 – október 2019

Do spoločenstva Cirkvi boli krstom prijatí:

Lea Schimplová
Teodor Lovay
Róbert Pitoňák

Z našich radov odišli k Pánovi:

Dušan Dudek
Michal Legutky
Jozef Sedláček
Anna Bičárová
František Komiňák
Rozália Košíková
Terézia Varholáková

Halloween náš každoročný alebo ako ide Halloween dokopy s kresťanstvom

Opäť tu máme sviatok Všetkých svätých a Spomienku na všetkých verných zosnulých, no už aj v našej spoločnosti sa čoraz viac dostáva do popredia slávenie Halloween-u. Pozrime sa teda na to, či a ako je Halloween zlučiteľný s kresťanstvom a či jeho aktívne slávenie nie je v rozpore s našou kresťanskou vierou. I medzi nami kresťanmi sú na to veľmi rozdielne názory – niektorí tvrdia, že na tom nič nie je, že je to ako maškarný ples pred 40-denným pôstom, iní zasa, že ide o návrat

k pohanstvu a že sláviť tento sviatok je hriech.

Halloween sa nezlučuje s kresťanstvom ani v najmenšom. Halloween je anglosaský ľudový sviatok, ktorý sa slávi predvečer a noc z 31. októbra na 1. novembra pred sviatkom Všetkých svätých. Tento sviatok má korene v prastarej pohanskej tradícii Keltov, ktorí sa lúčili s letom a slávili príchod nového roku presne v tento deň. Noc z 31.10. na 1.11. niesla názov magická noc Samhain podľa keltského boha Samhaina, ktorý bol podľa viery

POBOŽNOSTI NA CINTORÍNE

V NOVOM SMOKOVCI A V TATRANSKEJ LOMNICI / 1. 11. 2019 / 14.00

DAROVANIE KRVÍ

NA FARE V NOVOM SMOKOVCI / 24. 11. 2019 / 9.00 - 12.00

ADOREMUS - SLOVENSKÝ SPEVÁCKY ZBOR

VO FARSKOM KOSTOLE V NOVOM SMOKOVCI / 15. 12. 2019 / 18.00

RORÁTNE SVÄTÉ OMŠE

PO PRVEJ ADVENTEJ NEDELI V NOVOM SMOKOVCI A V TATRANSKEJ LOMNICI

SVÄTÝ MIKULÁŠ

V KOSTOLE V NOVOM SMOKOVCI / 6. 12. 2019 / 17.00

